

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati veljá: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr.
V administraciji prejemati veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniška ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristočna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 288.

V Ljubljani, v petek 17. decembra 1886.

Letnik XIV.

Deželni zbor Kranjski

(Tretja seja, 17. decembra)

Predsednik: deželni glavar grof Thurn; vladni zastopnik: deželni predsednik baron Winkler.

Ko se prebere in potrdi zapisnik zadnje seje, ter razdelé došle peticije, naznani g. deželni glavar, da se je dr. Hinko Dolenc poslanstvu odpovedal. Vladni predlog gledé vnanjega zaznamovanja v varstvo deželne kulture postavljenih in zapriseženih čuvalnih organov se v pretres izroči upravnemu odseku, ki se ima danes voliti. Deželni proračun za l. 1887 in poročili o nakupu posestva Grm za vinorejsko šolo na Dolenskem in o popravljanju dotičnih poslopij, ter nakupu potrebnega orodja, živine itd. se pa izroči finančnemu odseku.

Volitev poslanca Kavčiča se takoj vzame v pretres, ter se odobri.

Potem sledi ustno poročilo finančnega odseka o proračunu ustanovnih zakladov za l. 1887. Poročevalec Klun omenja, da je finančni odsek sprejel nasvete deželnega odbora in spremenil le proračun grof Saurauovega zaklada za sv. maše, ter presežek 12 gold. 58 1/2 kr. sprejel med potrebščine tega zaklada kot donesek k stroškom za slovesno sv. mašo o pričetku deželnega zbora. Vtemeljevaje to premembo je g. poročevalec omenjal te-le poslancem dosedaj večidel neznaue reči:

Grof Korbinijan Saurau, c. k. tajni sovetnik in kamornik, bivši deželni glavar kranjski, je 4. aprila 1742 napravil mašno ustanovo, ki je lep dokaz vernosti in pobožnosti tedanjih deželnih stanov in njihovih odbornikov in uradnikov. Ker so namreč želeli pred vsakim zborovanjem biti pri sveti maši, daroval je deželni glavar grof Saurau 2000 gl. in napravil ustanovo za 200 sv. maš, ki so se v tistem času plačevale po 24 starih — t. j. 42 novih krajcarjev. Določil je, da to ustanovo oddaja deželni glavar z deželnimi odborniki po večini glasov in sicer kakemu duhovnemu pastirju, ki zarad bolehnosti ali kakega tacega vzroka ne more več službovati. Dotični duhovnik je bil zavezan, vsak dan,

kadar so zborovali stanovi ali njihovi odborniki, maševati v kapelici deželne hiše in sicer v spomladi in poleti ob 1/2 8., v jeseni in po zimi pa ob 8. uri zjutraj, ter sv. maše vrstoma darovati eno za ustanovnika in njegove sorodnike, drugo pa za stanove, njihove odbornike in uradnike žive in mrtve, kakor tudi za njih sorodnike, in sicer za žive s klicanjem sv. Duha, „da bi Boga ljubijočo pravico izvrševali po zapovedi Božji in po ukazih deželnega gospodarja“. Ako bi se pa seje pričenjale še bolj zgodaj, moral je tudi duhoven prej maševati, in sicer vselej ravno pred sejo, in mu je moral v ta namen deželni vratar vsaj prejšnji večer naznaniti čas in uro zborovanja. Ako pa vseh sej skupaj ni bilo 200, smel je dotični duhovnik ostale sv. maše opraviti drugej.

Ker se je kapela v deželni hiši opustila in so bili ustanovni doneski za 200 sv. maš prepričli, so deželni stanovi v sporazumljenji z deželno vlado in knezoškofijstvom to ustanovo premenili tako, da se naj opravlja samo 100 sv. maš po goldinarji v križanski cerki in sicer v dóbi, kedar zboruje deželni zbor kranjski, in o dnevih, kedar ima deželni odbor svoje seje, vselej pred začetkom seje. Eden deželnih služabnikov ima dotičnemu duhovnu vsaj zvečer prej sporočiti dan in uro seje. Odkar se je deželni zbor preselil v reduto, opravljajo se te sv. maše v Št. Jakopski cerkvi, ki dobiva po ustanovnikovi določbi 20 gold. za opravo, svečavo, cerkovnika in ministranta, „so ein sauberer Knab oder modester Mann sein muss“, kakor pravi ustanovno pismo. Ker se imajo plačevati sv. maše po goldinarji, obresti pa ne znašajo toliko, da bi se moglo opravljati sto sv. maš, je sedaj odločenih samo 80 sv. maš, za ktere dobiva duhoven po starem goldinarji, toraj vsega skupaj 84 gold. avstrijske veljave, in ki jih vsaki dan opravlja v Št. Jakopski cerkvi ob sedmih zjutraj. Ako bi pa gospodje deželni poslanci izrekli enako željo, kakor ob času grofa Sauraua, bi smel naš deželni odbor dotičnemu duhovniku naročiti, da naj mašuje ob polu devetih, pred pričetkom zborovih ali odsekovih sej. Iz ustanovnega pisma je toraj

razvidno, da bi se morala tudi slovesna sv. maša pred prvo sejo plačevati iz dohodkov te ustanove. Tako sodi tudi knezoškofijski ordinarijat, ki v svojih dopisih do predstojništva stolne cerkve napovedujoč omenjeno sv. mašo redno omenja, da se stroški plačujejo iz Saurauove ustanove. To se pa dozda ni godilo, ampak plačevale so se iz deželnega zaklada. Iz računov in proračunov tega zaklada je razvidno, da se ti stroški, ki znašajo okoli 50 glđ., včasih še nekoliko več, ne morejo plačevati iz te ustanove, ker njeni dohodki ne zadostujejo. Ali obrniti smemo v ta namen vsaj presežek te ustanove kot del omenjenih stroškov, kar bo deželnemu zakladu na korist in v smislu g. ustanovnika. To je vzrok, da je finančni odsek sprejel med stroške še tretjo točko, in da jo tudi slavnemu zboru priporoča v sprejem.

Deželni zbor je pritrtil tej premembi, ter sprejel resolucijo, ki jo je g. poročevalec v imenu finančnega odseka nasvetoval zastran Glavarjeve ustanove. Ta ustanova je namreč v prvi vrsti odmerjena za hirajoče uboge Komendske fare pri Kamniku in za nekdanje podložnike Lanšpreške grajščine pri Trebnem. Vendar pa je ustanovnik izrekel, da se smejo iz te ustanove podpirati tudi hirajoči in bolehave reveži sosednih fará. Za Lanšpreške reveže je v proračunu določenih 1022 gold., za bolnišnico v Komendi pa 3667 gold. Ker pa po odbitkih vseh stroškov še ostaja 1851 gold. 44 1/2 kr., nasvetoval je poročevalec sledečo resolucijo:

„Deželnemu odboru se naroča, da naj se spusti z merodajnimi faktorji v dogovor, kako bi se mogel presežek Glavarjevega ustanovnega zaklada v smislu ustanovnikovem obračati tudi za hirajoče uboge sosednih fará.“

Kakor smo rekli, je deželni odbor pritrtil tej resoluciji.

Proračuni dotičnih zakladov nam kažejo naslednje številke:

	Potrebščina	Zaklada	Presežek
	glđ. kr.	glđ. kr.	glđ. kr.
1. Dijaski zaklad . . .	27264 —	28014 68	750 68
2. Dekliške ustanove . . .	1007 29 1/2	1036 30	29 — 1/2

LISTEK.

Notranja delavnost Katarine II.

Po Solovjevu in drugih spisal J. Steklasa.

(Dalje.)

16. Sumarokov, Fon Vizin, Deržavin.

Le-ta mer, kakor smo videli, pa je bila že opažena za časa carevanja Elizabete, v delih Sumarokovih, ki je živel in delal še za časa carice Katarine. Njegovi mnogobrojni dramatični proizvodi so se igrali povsodi, na dvoru, v javnih gledališčih, v šolah; v vseh teh svojih igrah je pokazal Sumarokov navadno misli, ktere so takrat bile na zapadu Evrope v navadi, Z istim smerom so se odlikovala dela dveh drugih dramatičnih pisateljev Katarinine dóbe: Knjažnina in Nikoleva. V mnogobrojnih komedijah svojih se je boril Sumarokov proti glavnim napakam časa; in čeravno je posnemal močno Moliera, čeravno je vzprejemal njegove značaje, vendar nahajamo med njegovimi glavno delajočimi osebami mnogo Rusov in tedanje stanje ruskega občinstva. Oderuhi so glavne osebe v Sumarokovih komedijah, hinavci in pedanti so vzeti iz Moliera,

ali pentametri so ruski. Sumarokov pa nas je soznanil tudi z onim krogom, kterege je opisal Danilov v svojih zapiskih, in iz kterege so proizšli „Brigadir“ in „Nedorosl“ darovitega Fon-Vizina.

Dela Fon-Vizina so važna za zgodovino občinstva v tem pogledu, ker je v njih točno povedana tedanja med boljimi stanovi vladajoča misel, da mora nastopiti vsled prosvetljenega odgojenja nov rod; misel, da vse zló izhaja iz pomanjkanja takega odgojenja. V svojih delih se Fon-Vizin tako silno bori proti dvema ognjema, med kterima je stalo rusko občinstvo: proti napakam in predsodkom, podedovanim od dopetrovske starine, ter proti škodljivim pojavom, ki so proizšli vsled enostranega zblizenja z zapadno prosveto. V komediji „Brigadir“, v sinu brigadirovem in v sovetniku so predstavljene vsajene posledice tujih šegnih nazorov v najodurnejem pogledu, kako se ljudje naobražujejo po francoskih romanih, od kterih ne morejo dobiti nobenega npravnega odgojenja. V znamenitem „Nedorosle“ (nedorasli) svojem predstavlja pisatelj proizvod starega, prostega, izključljivo fizičnega odgojenja; ali k temu starinskemu odgojenju je prišlo tudi novo, kakoršno se je zahtevalo od dvorjanstva v prvi polovici XVIII. veka, odgojenje izvanjsko,

škodljivo vsled izbora odgojitelja, inostranca, ki je bil poprej navadno kočijaž.

Najznameniteji izmed pesnikov Katarinine dóbe, sijajni Deržavin, opevaje znamenite zmage in slavja, trdi tudi o nekih neobhodnostih npravnih osnov za občinstvo, zahteva pravico ter pozdravlja novorojenega vnuka Katarine (Aleksandra Pavloviča): „Bodi na prestolju človek!“

17. Povestniška dela.

Katarina je smatrala za neobhodno potrebno znanje ruske povesti, ter se je pri svoji zvedljivosti in mnogostranosti svojega uma prav rada tudi sama zanimala z vprašanji iz nje; nekoliko minut pred svojo smrtjo se je bavila s pisanjem dela: „Zapisek o ruskej historiji.“ Kaj se je storilo za nje na polju ruske historije? Starec Miller je bil poslan v Moskvo, imenovan predstojnikom dragocenega arhiva inostrane kolegije, kjer je bil popolnoma na svojem mestu. Miller je izdal Tatiščeva, izdal „Jedro ruske historije“ Maukijeva, priobčil mnogo gradiva Novikovu za njegovo „Biblioteko“, Golikovu za njegovo „Djanje Petra Velikega“. Pojavili so se poskusi, iz zbranega gradiva sestaviti kaj dovršenega, napisati rusko historijo; prišla je na svitlo „Istorija

	Potrebščina gld. kr.	Zaklada gld. kr.	Presežek gld. kr.
3. Dullerjev dekliški zaklad	389 36	389 36	— —
4. Grof Saurau-ov zaklad	122 72	122 72	— —
5. Glavarjev zaklad	5885 68 1/2	7537 31	1851 44 1/2
6. Učiteljska ustanova	557 10	660 80	109 70
7. Sirotinski zaklad	14640 45 1/2	17846 66	3006 20 1/2
8. Ilirski zaklad za slepe	150 45	255 18	104 73
9. Cesarice Elizabete in- validni zaklad	272 —	355 66	83 66
10. Postojnske jame in- validni zaklad	37 80	38 60	— 80
11. Trevizinijev invalidni zaklad	100 —	101 12	1 12
12. Metelkov invalidni zaklad	37 80	38 56	— 76
13. Ljubljanskih gospej invalidni zaklad št. I	67 20	67 20	— —
14. Ljubljanskih gospej invalidni zaklad št. II	437 —	468 56	31 56
15. Kalistrov zaklad	3910 32	3910 32	— —
16. Holdheimova ustanova za gluhome	682 13	850 69	168 56
17. Wolfova ustanova za gluhome	80 52	1570 39	1489 87
18. Dr. Lovro Tomanova ustanova	336 20	360 20	— —
19. Engelshausnerjeva usta- nova za uboge ple- menitaže	1117 12	1142 40	manjka 34 72
20. Baron Flödnigov zaklad	2281 78	3235 75	presežek 953 97

Za njim je dr. Poklukar poročal o proračunu deželno-kulturnega zaklada, ki je bil odobren s potrebščino 4460 gld. in enako zaklado. Eden del dohodkov tega zaklada prihaja od taks za lovske karte. Ker se je pa vsestransko tožilo, da se brezplačne karte dajejo v preobilni meri in se premalo pazi na to, da v nekterih krajih hodijo brez lovskih kart na lov, sprejela se je sledeča odporočevalca v imenu finančnega odseka nasvetovana resolucija:

„Deželnemu odboru se naroča:

a) Vpeljati dvojnate blankete lovskih kart, namreč take, ki se oddajajo proti plači takse, in take, ki se oddajajo brezplačno;

b) skrbeti za to, da se oddajanje lovskih kart proti plačilu takse kolikor moč polajša in hitreje godi;

c) obrniti se do c. kr. vlade s prošnjo, strogo zaukazati, da se lovske karte brez plačila takse oddajajo samo izučeni zapriseženim lovcem in ne v večjem številu, kakor za dotični lov potrebno;

d) c. kr. vlado naprositi, da po svojih organih z vso strogostjo lovce v ta namen nadzoruje, da se lovljenje brez lovskih kart zabrani.“

Dalje je poročal dr. Poklukar o računskem zaključku istega zaklada za l. 1885, ki je bil potrjen brez ugovora.

Baron Švegelj je potem poročal o računskem sklepu gledišnega zaklada za l. 1885 in o proračunu njegovem za l. 1887, ki kaže potrebščino 2797 gld., zaklade 2810 gld. in 13 gld. presežka. Zbor je oboje potrdil. Ravno tako je po predlogu istega poročevalca gledé režije in hrane v Ljubljanski bolnišnici posledobno pritržil izdatku 1030 gld. 92 kr., oziroma 1080 gld. 92 kr. iz bolniškega zaklada za napravo železnega ognjišča, toda s pristavkom, da s tem še niso rešeni lanski sklepi deželnega zbora gledé hrane in režije v bolnišnici, in se o tej zadevi od deželnega odbora pričakuje posebno poročilo.

ruska od najstarejih časov“ od kneza Ščerbatova. Pisatelj je bil umen, naobražen, marljiv, natančen ali nedarovit in nepripravljen v naukih za svoje zanimanje, kterege se je lotil samo iz ljubezni. Vendar le zavzima delo Ščerbatovo častno mesto v ruski zgodovinski literaturi. Zadrževal se je Ščerbatov posebno rad pri pojavih žalostivnih, kakoršnih se v drugih historijah ne nahaja, ter se je trudil razjasniti jih od raznih strani, vendar pa je pri vsem tem zgrešil mnogo, samo pot je pripravil drugim, pa tudi prepričal.

Hud preprič se je vnel med Ščerbatovim in Boltinom. General Boltin, mož silne nadarjenosti, je postal glasovit vsled svojih prigovorov na knjigo Leklerkovo o stari in novi Rusiji, ki je izšla v Parizu leta 1784. Prigovarjaje Leklerku, ki je nizko cenil staro Rusijo, njeno historijo, moral jo je Boltin neobhodno braniti, nahajaje v njej svitile strani v le-tej historiji, o kateri se je do tega časa tako sovražna dōba preobraževanja odnosila, vedno ponavlja, da je preobrazovatelj privel Rusijo iz nevrednega stanja v vredno.

(Konec prih.)

Deželni odbornik dr. Vošnjak je pri tej priki omenjal, da je ravno zaradi tega deželni odbor pogodbe z miševnicami ponovil le za eno leto, ter izrekel nado, da bodo deželnemu odboru do prihodnjega leta mogoče s svojimi predlogi stopiti pred deželni zbor, in se ozirati na svete poročevalčeve.

Konečno so se posele naslednje podpore: 1. Alojziju Progarju 100 gld., kadar se izkaže, da je sprejet v akademijo umetnosti na Dunaju. 2. Ant. Azbeta, učenca akademije umetnosti v Monakovem 100 gld. 3. Ferdinandu Veselu, učenca ravno iste akademije 100 gld. 4. Jakobu Kralju, učenca na c. kr. državni obrtni šoli na Dunaju 150 gld. 5. Alojziju Gangelnu, učenca na akademiji umetnosti na Dunaju za eno leto po 20 gld. na mesec. 6. Uršuli Zanoškar, vdovi deželnega oficijala se je podaljšala miloščina za tri leta. 7. Za siroti pokojnega deželnega oficijala Lovšina se dovoli po 50 gld., toraj za obe 100 gld. letne miloščine; ob enem se priporoča deželnemu odboru, da naj se enemu teh otrok podeli dotična miloščina iz sirotinskega zaklada. 8. Strokovni šoli za lesno obrt v Kočevji se dovoli 150 gld.

Poslanec Faber je priporočal da naj se dovoli podpora 200 gld., ter šoli podari orodje, ki ga je bila nakupila gospodičina Helena Wenedikter. Zbor pa je ostal pri nasvetu odsekovem ter dovolil podpore 150 gld. Orodje gospodičine Wenedikterjeve bilo je Kočevski šoli podarjeno že prej, toraj o tem ni bilo treba glasovati.

Dalje se dovoli: 9. Radeški občini za stezo ob Savi 250 goldinarjev v obrokih, kakor se bode delo izvrševalo. 10. Krajnemu šolskemu svetu v Dolenjem Logatcu za šolski vrt 150 gld. 11. Šolskemu vodstvu v Cirknici za šolski vrt 50 gld. 12. Zavetišču na Danajski univerzi 30 gld. 13. Gimnazijskemu vodstvu v Kočevji za revne učence 100 gld. 14. Gimnazijskemu vodstvu v Kranji za revne učence 150 gld. 15. Glasbeni Matici v Ljubljani za tri leta po 500 gld., razun tega pa za l. 1887 še izvauredno podporo 200 gld.

Baron Apfaltrern je v imenu svojih tovarišev izrekel, da bodo pač glasovali za 100 gl. letne podpore, ne pa za izvanredno podporo 200 gld., češ, da ni potrebna in da društvo samo za njo ni prosilo. Treba je štediti, in čudno je, da večina za Kočevsko šolo ni hotela privoliti 50 gld., Matici hoče pa kar 200 gl. zavaliti. Tudi Dežman in baron Švegelj sta govorila zoper izvanredno podporo, za njo pa so se oglasili Šuklje, Poklukar, Stegnar in poročevalec Klun, ki so temeljito spodbijali ugovore nasprotnikov ter dokazovali potrebo obilnejše podpore.

Prošnji g. Franja Šumija in g. Jan. Lapajnetu za podporo, s katero bi mogel prvi izdajati svoja zgodovinska izvestja, drugi pa troje šolskih knjig, se ne uslišite.

Konečno se je vršila volitev zadnjič sklenjenega posebnega (upravnega) odseka, v kterega so bili voljeni: Dev, Hren (načelnik), Klun, Lavrenčič, Moše, Lichtenberg in Taufferer (načelnikov namestnik).

Potem je bil razgovor o počitnicah deželnega zbora. Baron Apfaltrern je predlagal zadnjo sejo 22. dec., prvo sejo po praznikih pa 3. januarija. Pa ta predlog je bil zavržen in sprejet predlog poslanca Kluna, da naj bo zadnja seja 22. dec., prva seja po praznikih pa 28. decembra.

Ob 2 1/2. uri je bila seja končana. Prihodnja seja bo v torek 21. t. m.

Spomini.

„Menimisse juvat!“ trdil je že stari Latinec in to je tudi še dandanes resnično. Kdo se ne spominja rad zlate dōbe svoje mladosti, kdo ne povzdigne hvaležno svojega očesa proti nebesom, kedar se mu vsilijo v spomin britke ure ali slabi časi, ki jih je že srečno preстал. Navadno bo vsak tak rekel: „Oj, to so bili hudi časi, hvala Bogu, da so minuli, ter smo jih še laglje prestali, kakor smo mislili!“ Pa ne le zasobnik, tudi politikar ozira se rad nazaj v preteklost, iz ktere je sedanost nastala. Tudi politikarja, pravim, da veseli pogled za nekaj let nazaj, kako je bilo nekđaj, kako je sedaj. Zlasti bi bili zanimivi taki spomini, če bi jih pisali diplomatje, ki imajo tako rekoč vse nitke državne politike v rokah. Nekteri jih spisujejo take spomine, drugi jih jemljejo s seboj v grob. Nekdanji avstrijski kancler in

oče sedanjega dualizma, grof Beust, jih je zapisaval. Prišli so v roke Monakovskemu listu „Allg. Ztg.“, kateri jih je jel priobčevati. Preveč bi bilo za naš list, ko bi hotli vse objavljati, naj toraj zadostuje za sedaj le kak odlomek iz jako znamenite dōbe Beustovega kanclerstva v Avstriji od leta 1866 do 1868.

I. Beust in ogerska pogodba.

Dne 19. novembra leta 1866 sošel se je bil ogerski državni zbor. Cesarjevo pismo mu je naznalo, da je Njih Veličanstvo pri volji, spolniti želje njegove. Državnemu zboru predložile so se skupne zadeve države na rešitev in cesar je zboru sporočil, da naj bi zbor vse te predloge nepristransko presodil, pri tem naj pa nikar ne prezre zahteve časa. Cesarstva vlada nadjala se je zavestno, da bodo Deak in večina pripravljeni sporazumeti se; Tisza in levičarji pa s ponudbami Nj. Veličanstva niso bili prav nič zadovoljni, ker še ni bilo videti, kaj bo ostalo na površji ali Belcredijev federalizem, ali pa moj dualizem. Da bi bili pa obe stranki po možnosti zadovoljni, in da bi se sporazumljenje z deželnim zborom ogerskim prej ko prej doseglo, sklenil se je dne 17. novembra 1866 v ministerskem sovetu kteremu je predsedoval presvitli cesar sam, po navetu državnega ministra in pa ogerskega dvornega kanclarja reskript, ki se je oziral tudi še na druge želje ogerskega deželnega zbora, ter se je le pridržala jednota armade in zunanjih zadev, skupnost pri carinstvu in pri razpravah o državnem kreditu, vpeljava komitatov itd. Ob enem se je Madjarom od daleč pokazala ustanovitev ogerskega ministerstva. Madjari so sprejeli, kar smo jim ponudili, zadovoljni pa le niso bili.

Nekako v sredi decembra je bilo, ko pride dvorni kancler Majlath k meni ter mi sporoči cesarjevo željo, da naj grem v Budapešt. Grof Belcredi s tem ni zadovoljen, poroštvo pa mu bo, če me bo Majlath spremljal. Jaz nisem prav nič ugovarjal; čemu le, saj mi je bilo jako prijetno razgovarjati se s tako ljubeznjivim in učenim možem, kakor je bil Majlath. Tudi se nisem prav nič ob to spodtkal, da sem šel tako rekoč pod policijskem nadzorstvom v Budapešt. Odšla sva zvečer z Dunaja in zjutraj sva bila že v Budi, kjer sva ostala pri taverniku, baronu Senyeyu. Čez nekaj ur počitka odšla sva peš v Pešt. Odpravljaje se iz sobe, pravi Majlath: „Kakor vidim, vzeli ste klobuk.“ „Vselej ga vzamem, kedar grem venkaj.“ — „Je že prav, toda cilinder? Opazil sem, da imate jako krasno kučmo.“ — „O prav rad jo pokrijem, če Vam bolje ugaja, rekel sem, odložil cilinder in jela sva vbirati pot pod noge v kučmah okoli ogerskih mogočnjakov. Takoj, ko sva prišla na Ogorsko, smuknil je Majlath v ozke hlače. Lep zimski dan je bil, Budajska gora pa polna snega in ledú, da mi nikakor ni manjkalo priložnosti navaditi se gladkih tal.

Hodila sva od enega mogotca do drugega; obiskala sva poleg Eötvösa tudi Czirikija in Jurja Apponyja, naposled potrkala sva tudi pri Deaku. Ne morem se pohvaliti, da bi me bil ta kdo vé kako prijazno sprejel. Govoril je precej trdo, toda nikakor ni bil oduren v svojem obnašanji in jako odkritosrčen v razpravah. Ko sva odšla, mi pravi Majlath: „Kaj ne, da ni bil posebno vljuden.“ — „O pač, pravim jaz, saj mi je še celó plašč pomagal obleči.“ — „O, pravi Majlath na to, to je pa že neznansko veliko!“

Zvečer smo imeli obed pri Senyeyu. — Andrassy, Lonyay in Eötvös sedeli so meni nasproti. Videl sem, kako da so me oistro opazovali. Zato sem pa tudi silil, da smo se še s ponočnim vlakom na Dunaj vrnili, da ne bi bili več časa v Budapeštu kakor le en dan, ker nisem hotel, da bi se bilo po časnikih kaj o pogodbah in razpravah razglasovalo. Za to smo že takoj po obedu zapustili tavernikovo gostoljubno hišo, ktere ne bom nikdar pozabil.

Sploh rečeno, so me na Ogorskem v prvič tje-kaj dospesega tako sprejeli, da zaradi Telekija nisem imel prav nobenih skrbi več, kakor se je Majlath bal. Ob tistem času izišel je pa tudi v „Pesti Naplo“ pomenljiv članek, v kterem je bilo brati, „da Madjarji poslednji reskript zato z zaupanjem sprejmó, ker sem se jaz na čelo postavil — mož, čegar ime ima sočutje in zaupanje narodov.“

Drugo jutro, kmalo po svojem prihodu na Dunaj, klicali so me že k cesarju. Nj. Veličanstvo je že komaj čakalo zvedeti, kake vtise sem s seboj prinesel. Dovolil sem si izraziti se v sledečih besedah: „Odkar sem tukaj, rekel sem Nj. Veličanstvu, ne vidim drugoga kakor brezvspešno menjavo reskriptov,

ki jih pošiljamo v Pešt in resolucij ter adres, ki od ondot semkaj prihajajo. Na tej poti pa Vaše Veličanstvo ne pride do zaželjenega smotra. Vaše Veličanstvo se je odločilo in izreklo za ustanovitev ogerškega ministerstva ob gotovih pogojih. Tudi možé, ki naj bi ga sestavili, si je Vaše Veličanstvo že izbralo. Naj toraj Vaše Veličanstvo te može pokliče, da se bomo tukaj z njimi sporazumeli." Cesar se je ravnal po tem nasvetu, in Andrassy, Eötvös in Lonysy povabljeni so bili na Dunaj. To je bil začetek, lahko rečem odločilni začetek konečne pogodbe. Leta 1867 in 1868 mi je Andrassy več nego enkrat rekel: „Če bi Vas ne bilo, bi se pač pogodba ne bila nikdar sklenila“.

Razprave s povabljenimi Madjari so se pričele ter vstrajno nadaljevale sedaj v ministerstvu zunanjih zadev, kmalo zopet v onem za notranje zadeve.

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. decembra.

Notranje dežele.

Katoliška kazina v Lincu imela je te dni svoj občni zbor, h kateremu je prišel tudi škof Müller. Ondi se je sklenila resolucija, v kateri se izreka velika nevolja nad laškimi brezverci, ki svetega očeta zasramujejo. Ob enem izrekla se je pa ondi nada, da bo vlada cesarja Franca Josipa svoj vpliv na to porabila, da se zasramovanja ne bodo več ponavljala.

Deželni zborom došel je od ministerskega predsednika grofa Taaffeja poziv, da naj se, kolikor se dá, podvizajo z določitvijo deželnih budgetov. Povoda temu pozivu ni treba nikjer drugod iskati, kakor edino le v želji, da bi se deželni budgeti še pred začetkom novega upravnega leta določili. Kakor čujemo, bi se bili večinoma vsi deželni zbori tudi tako brez tega poziva podvizali z določitvijo deželnih budgetov, ker bi jih bil red pri deželnem gospodarstvu sam k temu priganjal in pa da bi se razpisavanje deželnih naklad ne bilo zavleklo. Doba zasedanja pa zaradi tega ne bo nič krajša.

Predlog kneza Sapiehe v gališkem deželnem zboru, da bi se na poduk nemščine na ondašnjih srednjih šolah večja pozornost obračala, „Czas“ veselo pozdravlja in pravi, „da se je predlagatelj s tem jako zaslužnega storil za domovino, ker je to času primerno vprašanje sprožil. Temeljito znanje nemškega jezika je na Gališkem vedno bolj potrebno. Rabijo ga mladenči v vojski, rabijo ga v političnem in državnem življenju, kajti nemščina je prava vez med Poljaki, med svetovno književnostjo in med zapadno civilizacijo. Pričakovati je toraj, da se bo vsa dežela predloga z veseljem poprijela ter si bo prizadevala, da predlog dobi kmalo dejansko podobo.“ — Vse prav in dobro, le nemara da bode to premočna voda na mlin naših nasprotnikov in doživeli bote že letos v državnem zboru, kedar pride zopet kak Wurmbbrand ali Schaarschmid s predlogom na vpeljavo nemščine za državni jezik, da se bo sklicaval na Poljake. Nobena pokrajina v državi ni tako čisto slovanska, kakor ravno Galičija in ta bo sedaj našim nasprotnikom za dokaz, češ, da so Poljaki sami priznali, da Slovan brez znanja nemščine ne more živeti. Tudi v Ljubljani bomo to slišali. Knez Sapieha bi bil lahko drugače stavil svoj predlog, če bi bil imel mož kaj diplomatskih spretnosti. Potrebo nemščine pripoznamo tudi mi in smo je vselej pripoznavali, a načina, po katerem se nam vriva zlasti v ljudske šole ne odobravamo.

Rusini zahtevali bodo v gališkem deželnem zboru, da naj se po iztočno-galiških srednjih šolah tudi njihovem jeziku večja pozornost naklanja, kakor do sedaj. Ta zahteva dotika se za sedaj samo srednjih šol, ljudskih ne, ker deželni zbor še ne vé, ali bodo dotični ukrepi, sklenjeni lansko leto, dobili najvišje potrjenje ali ne. Če bo nemščina naša milost pri Poljaki, morajo biti tudi Rusinom pravični.

Po sprejemu bolgarske deputacije pri **Koburškem princu** na Dunaju, sošla se je njegova rodbina zvečer na družinsko posvetovanje, na katerem so dovolili mlademu princu kandidirati na bolgarski prestol. Tudi cesar Franc Josip je zadovoljen s to kandidaturo, za ktere dovoljenje ga je princ Koburški pri avdijenci prosil. S tem je stopila omenjena kandidatura v javnost. Vendar pa še ni reč gotova, kajti pravo podobo zadobila bo še le, kedar jo bodo vse evropske velesile potrdile. Druge so že kolikor toliko razumeti dale, da bi jim bil princ Koburški kot bodoči bolgarski vladar jako dobro došel, le iz Petrograda se ne vé še nič gotovega. Politiki se sicer nadjajo, da se sedaj Rusija ne bo branila, ker je princ v sorodu z najimennejšimi vladarskimi rodovinami po Evropi, toda politiki se brž ko ne tudi tu nekoliko motijo. Rusija ga morda res ne bo direktno odbijala, toda kaj pomaga, če bo pa zopet sobranju veljavnost odrekala, kakor je to storila pri Danskem princu. Bolgarski deputaciji je bil sprejem

pri Koburškem princu tako všeč, da je takoj sklenila vsako daljše popotovanje vstaviti in v Sofijo vrniti se, v poslednjem trenutku si je pa vendar premislila in je odšla včeraj v Berlin. Kar se princa samega tiče, bo izvolitev in prestol prevzel, če bi ga vsa Evropa brez izjeme pripoznala. Hvalijo ga, da je duhovit, delaven in značajan človek in jako priljuden. Bogat je tudi in bi mu to dovoljevalo v orientu nastopiti s tistim sijajem, ki je pri iztočnih narodih na zunaj neogibno potreben. Sedaj služi princ Koburški pri naši konjici za nadporočnika (nadlajtenanta).

V **českem deželnem zboru** je že leta 1884 poslanec Hytka sprožil misel, oziroma predlagal, da naj bi se Vatikanski arhiv na korist zgodovini temeljito preiskal. Deželni odbor je predlog izročil deželnemu arhivarju na sporočanje. Deželni arhivar je to svojo nalogo jako obširno rešil; povdarjal je veliko vrednost Vatikanskega arhiva, ktere ga bi bilo na vsak način potrebno pregledati. Pregled bi se pa moral pričeti še le po temeljiti pripravi na podlagi določenega sporeda, le učeni zgodovinarji bi ga morali pregledovati. Na to se je pričela daljša debata, ktere so se vdeležili poslanci Nitsche, Rieger, Jireček, Gregor, Plener in deželnega odbora predsednik Kvičala. Od vseh strani povdarjala se je potreba, da naj deželni odbor preiskovanje Vatikanskega arhiva na korist česki zgodovini temeljito prevdara, potem naj pa stavi deželnemu zboru primerne nasvete. Za to potrebno resolucijo zdelala bota poslanca Nitsche in Rieger. — Za pokritje deficita, ki se je pokazal pri nastavku budgeta za leto 1887, je deželni odbor predlagal deželno naklado po 4%. Plener, kot poročevalec, se s tem ne strinja, rekoč, da se je do sedaj deželna naklada pobirala po 4 1/2% ter naj še nadalje tako ostane. Pri glasovanju je Plener propadel, kajti sprejela se je deželna naklada po 4%, na kar se je Plener sporočevalstvu odpovedal in je bil na njegovo mesto izvoljen Mattuš. — Taka je skrb in ljubezen nemških liberalcev za ljudstvo.

Vnanje države.

Bavarski princ-regent je bil te dni v Berlinu pri **nemškem cesarju**, ki ga je jako ljubeznjivo sprejel, kakor nam je to pred nekaj dni telegram sporočal. Princ Luitpold, povrnivši se v Monakovo, se je še enkrat brzojavno zahvalil cesarju za vso prijaznost in gostoljubnost. Cesar mu je na to brzojavno odgovoril in konečno še pristavil, da so besede, ktere je princ Luitpold v državnem zboru njegovim podložnikom govoril, padle na dobro zemljo, vsaj tako se cesar nadja. Princ Luitpold oziral se je namreč na poslednjo vojsko, ter rekel, da ni nemogoče, da bi se danes ali jutri zopet ne sprijeli s Francozi. Za to je pa treba edinosti in krepke armade. Cesarju Viljemu je bilo to všeč, kar je še celó v telegramu povdarjal. Zarad tega je pa tisti telegram pozornost vseh politikarjev naše obrnil in pravijo, da je jako pomenljiv. Bo menda tudi več nepotrebnega, kakor pa opravičenega strahú. Vsaj od nemškega cesarja je znano, da on ne misli več krvi prelivati, razven če bi ga kdo prisilil. To bi mogli pa le Francozje biti, če bi si šli po osvetlo preko Rena. Angleži sicer trdijo, da dobro vedo, da so se Francozje in Rusi že dogovorili za bodočo vojsko in bo Angležka le iz začetka vstani mirno gledati, če bi se Nemci in Francozje sprijeli. Kaj da je Angleže v poslednjem trenutku tako nezaupljive storilo, ne vemo; vrhovni admiral je zapovedal nemudoma vse torpedne ladjice v Šoburynesu oborožiti; mož trdi, da se mu časi silno nevarni zdé, ker se je ruski car po avstrijskih koncesijah in na prigovarjanje nemškega cesarja potolažiti dal in je sprevidel, da je ohranjenje mirú v Evropi tudi zanj več vredno, kakor pa še tako lepa Bolgarija. John Bull se prej ko ne nadja, da priprave za vojno, s kterimi se ruski vojni minister pečá, njemu veljajo in ne več Avstriji. Nemški cesar je res ob slavnosti reda sv. Jurja pisal caru, da naj na noben način ne kalí mirú in car je obljubil, da ga ne bo!

General Kaulbars se od **Bolgarske** še nič dobrega ne nadja. Govoril je namreč o njej z dopisnikom „Nov. Vremja“ in rekel, da je za trdno prepričan, da na Bolgarskem ne bo drugače mirú, kakor če bo deželo Rusija zasedla. Na to je dopisnik omenil da mu to že rad verjame, toda zasedanje Bolgarije dvignilo bo takoj druge velesile proti Rusiji. „To je že mogoče in še skoraj prav gotovo, je rekel Kaulbars, to me pa nikakor ne ovira, da Vam še enkrat zatrdim, da bi mir in red v deželi le ptuja okupacija napravila, kajti strank je v deželi silno veliko in vse se strastno sovražijo. Da bi bolgarska armada sama mir napravila in vzdržala, na to ni misliti, kajti sama je preveč razcepljena v stranke, popolnoma spridena in nima nobene discipline.“ Da so to le Kaulbarsovi nazori in od resnice precej daleč, je znano. Dežela bi bila že zdavnej mirna, če bi njega ne bilo doli in za ujim pa Turka Gadbana, ki ga je začel posnemati. Njegovo predrzno grdo postopanje je napravilo, da so mohamedanci okoli Ruščuka sklenili, da letos ne bodo nobenih davkov ne dovolili in ne plačevali. Bolgarska vlada jih bo pač malo vprašala, ali hočete ali ne, temveč si bo davke s silo dobila, če bi jih z lepo ne hotli dati.

Črnogorski knez poslal je svojega adjutanta majorja Popoviča s posebnimi sporočili v Carigrad. Sultan mu je odkazal nekaj prostorov v

Emirgianu. Sprejet do sedaj ni bil še nikjer in še ni določeno, ali se bo oglašil samo pri velikem vezirju, ali pa tudi pri sultanu. Mogoče, da poslanstvo utegne biti z Bolgarijo v zvezi.

Domače novice.

(Dr. Hinko Dolenc) se je deželnemu poslanstvu odpovedal.

(Obdarevanje revnih učencev in učenk.) V nedeljo dne 19. t. m. točno ob 11. uri dopoldne razdelila se bode v dvorani Ljubljanske čitalnice revnim učencem in učenkam tukajšnjih šol popolna obleka. Odbor gospej uljudno vabi k tej razdelitvi vse p. n. dobrotnike in dobrotnice.

(Konzervativna stranka) je vzrok, da se v Ljubljani obrtnikom slabo godí! Kdor ne verjame, bere naj uvodni članek „Sl. Naroda“ št. 287. Na to nimamo za sedaj drugega nego: „Auch solche Käuze muss es geben!“

(Narodni klub) ima jutri ob 10. uri dopoldne sejo.

(Javna seja mestnega vodovodnega odseka) bode jutri večer ob 6. uri v mestni dvorani. Na dnevnem redu je posvetovanje o razpisu natečaja za izvedbo vodovoda in o vprašanju, ktera iz dveh alternativ gledé napeljave vode naj bi se priporočila mestnemu zboru.

(Vodovodni odsek) tukajšnjega mestnega odbora se še ni odločil, ali naj bi se napeljala voda v Ljubljano iz Povodja pod Šmarno goro, ali pa iz Ljubljanskega polja, temveč hoče še po strokovnjakih Ljubljansko polje preiskavati, če bi imelo zadosti vode, da bi se od ondot napeljala v mesto. Vodovodni inženir nastopil bo sedaj popotovanje v Zagreb, Prago in Požun, kjer bo pregledal ondašnje vodovode in bo po tistih napravil načrt za Ljubljansko.

(Slovenci!) ogibajte se gostilen, kakor je ona na kolodvoru južne železnice tukaj, kjer je gostilničar toliko nesramen, da kot katolik, kar nam je sam priznal, da je, danes, na kvaterni petek, v tukajšnjem uradnem listu zopet razne klobase ponuja za danes in jutri, toraj za dva v katoliški cerkvi zapovedana postna dneva! In ta gostilničar naj bi bil kristijan? katolik? Turki in židje ga osramté!

(V odboru mlekarke zadruge) so sledeči gospodje: Franc Povšé, načelnik; Ivan Baumgartner; dr. Josip Kosler, Ivan Kosler, baron Lazzarini, Josip Palme in Gustav Pirc, pa za odbornike.

(Operni pevec g. Josip Nolli), naš rojak, pel bo, kakor čujemo, v ponedeljek v tukajšnjem gledišči ulogo Karla V. v operi „Ernani“. G. Nolli-ja poznajo po celi Evropi kot slovečega baritonista.

(Vinski kupci z Gorenjskega pozor!) Ker Gorenjci sploh ljubijo dobro dolensko vinsko kapljico, priporoča nekdo, ki vina dobro pozna, tistim tovarnikom, ki hodijo vino kupovat v Krški okraj, lepo vinsko gorico — „Trško goro“ nad Krškom — posebno pa klet dr. Mencinger-ja. Gospod ima mnogo izvrstnega vina iz leta 1885 in 1886 na prodaj. Za ceno vina se bode dalo porazumeti.

(Vabilo.) V Vipavi je v nedeljo 19. dec. t. l. popoldne ob 4. uri v društvenih prostorih narodne čitalnice občni zbor, h kateremu se vsi p. n. udje vabijo. Odbor.

(Č. g. Anton Ostrožnik), do sedaj župnik v Pernicah, je dobil župnijo v Pamečah.

(Za popravo cest) po Slov. Goricah je deželni odbor štajarski določil 350 gld., kar je bilo prav potrebno, kajti ceste so ondi jako slabe, ker ni kamnja blizo.

(Občinsko mesnico) po novem načrtu postaviti mislijo v Celji poleg Voglajne blizo gostilne „na zelenem travniku“.

(Predstave oper) nameravajo vpeljati na Reki zaradi navzočnosti dveh rodovin cesarske hiše, ki se bode v bližnji bodočnosti ondi naselili. Kakor smo že sporočali, pride tjakaj na sv. Štefana dan cesarjevič Rudolf s Štefanijo, in to je prva rodovina. Druga je pa ona nadvojvode Josipa, ki že več let redno zimski čas na Reki prebiva.

Telegrami.

Levov, 16. dec. Slavní poljski zgodovinar pater Kalinka je umrl danes dopoldne.

Berolin, 16. dec. Vojna komisija dovolila je mesto zahtevanih 468.409 mož le 450.000 za stalno armado v mirnem času in to za tri, oziroma za eno leto.

Fulda, 16. dec. Škof Kopp šel bo po praznikih v Rim zaradi pregleda majevskih postav.

Rim, 16. dec. Vojni minister se je v kamori izjavil, da direktne nevarnosti za vojsko ni, če bo pa treba vdariti, je pa Italija že pripravljena.

Petrograd, 17. dec. „Journal de St. Petersburg“ pravi, da se novica, da bi bila bolgarska deputacija knezu Koburškemu ponudila bolgarsko krono in da bi bil knez kandiduro sprejel, ne more prištevati resnobnim. Deputacija namreč nima pravice bolgarskega prestola okoli ponujati, dalje je pa tudi jako dvomljivo, kdo bi ga ob sedanjih okoliščinah prevzel. Trditev, da bi se kandidaturi nobena velesila ne upirala, je preabotna, da bi se sploh zavračala.

Umrli so:

15. dec. Jovana Doberlet, hišna posestnica, 65 let, Krvovski nasip št. 22, Marasmus.

16. dec. Rudolf Jager, fjakarjev sin, 3 leta, Dunajska cesta št. 15, škrlatica.

V bolnišnici:

14. dec. Franc Auer, izdelovalec dežnikov, 51 let, topost in mrtvoud.

Tuji.

15. decembra.

Pri **Maliču:** Hereel, Hofmann, Kary in Stern, trgovci, z Dunaja. — Loy, posestnica, iz Kočevja. — Dr. Jelovšek, zasebnik, iz Radovljice. — C. Fuchs, zasebnik, iz Kankerja.

Pri **Stonu:** vitez Schwegel, c. k. tajni svetnik in poslanec, z Dunaja. — Ignacij Lunzer, c. k. major, z Dunaja. — Rudolf Strohmayr, c. k. narednik, z Dunaja. — Gerštl, Aufmuth, Brauner, Schmidt in Hirschfeld, trgovci, z Dunaja. — Droste in Stampf, trgovca, iz Prage. — Henrik Fuchs, potovalec, iz Grada. — Adela Watzek, kletarica, iz Grada. — Löwinger, trgovec, iz Kaniže. — Karol in E. W. Molino, zasebnika, iz Trziča.

Pri **Bavarskem dvoru:** Schweitzer, Förster in Weinbauer, iz Hilaša.

Pri **Južnem kolodvoru:** Mihael Fischer, posestnik z družino, iz Bavarskega. — Jožef Riss, zasebnik, z Dunaja. — Karol Vecile, trgovec, iz Trsta. — Fran Zajc, c. k. gozd. uradnik, iz Logateca.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	751-95	+ 9.6	sl. zap.	oblačno	2-10	
15. 2. u. pop.	730-16	+12.4	sl. jzap.	d. oblačno	dež	
9. u. zveč.	727-68	+11.0	sl. jzap.	oblačno		

Čez dan deloma oblačno, vetro, zvečer viharen jzap. kateri je razsajal celo noč, po noči dež. Srednja temperatura 11-0° C., za 12-4° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

17. decembra

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 80 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	83 " 45 "
4% avstr. ziata renta, davka prosta	112 " 50 "
Papirna renta, davka prosta	100 " — "
Akcije avstr.-ogerske banke	880 " — "
Kreditne akcije	294 " 20 "
London	125 " 85 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 94 1/2 "
Ces. cekini	5 " 96 "
Nemške marke	61 " 72 1/2 "

Naznanilo.

Slavnemu p. t. občinstvu naznanjam, da se moja strugarska delavnica nahaja

v Trubarjevi ulici št. 1,

in se priporočam za vsaktera dela in popravila v tej stroki.

Karol Vidmar,
strugar.

(3)

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Jerič.

Štev. 20.260.

Vabilo.

(3)

Že mnogo let sem oproščajo se blagotvoritelji čestitanja ob novem letu in ob godovih s tem, da si jemljejo oprostne listke na korist mestne ubožne zaklade.

Na to hvalevredno navado usoja si mestni magistrat tudi letos slavno občinstvo opozarjati z dostavkom, da sta razpečevanje oprostnih listkov tudi letos drage volje prevzela gospoda trgovec **Karl Karinger** na Mestnem trgu šte. 8 in **Albert Schiffer** na Kongresnem trgu šte. 7.

Vrhu tega pa bo mestni magistrat vsled naročila slavnega mestnega odbora vprostne listke zaradi lagodnosti p. n. občinstva kakor vlni tudi po hišah razpošiljal z uradnimi organi.

Za vsak oprostni listek bodi si za Novo leto bodi si za god, je kakor dosedaj položiti petdeset krajevarjev in na vpisni polj poleg imena pristaviti število vzetih listkov.

Velikodušnosti torej niso stavljenе meje. Pismenim pošiljtvam bodi pridejana različna adresa. Imena blagotvoriteljev se bodo sproti razglašala po novinah.

Mestni magistrat Ljubljanski
dné 10. decembra 1886.

Župan: Grasselli.

Cerkvene pesmi

nabrane med slovenskim narodom, založilo in izdalo „Ceclijansko društvo“ za goriško nadškofijo, zvezek I. in II. po 55 kr., oba zvezka skupaj 1 fl., po pošti 5 kr. več, so naprodaj pri **M. Coppag-u, knjigarju v Gorici** in v **Katoliški Bukvarni v Ljubljani**.

Opozarjamo na tepe narodne božičnice, ki se dobé v I. zvezku. (3)

Služba organista in cerkvenika

pri farni cerkvi na Jesenicah se oddaja za novo leto; prosilec naj se obrne do farnega predstojništva na Jesenicah (**Assling**), Gorenjsko. (3)

Oklic!

vsem bralecem tega cenjenega lista.

Ker mislim popolnem opustiti svoje provincojalne podružnice in prevzeti neko tovarniško podjetje, prodam vse svoje blago za četrtino vrednosti, namreč

vse po 97 kr. (7)

97 kr.
1 moški klobuk iz mehke klobučevine v vseh barvah.

97 kr.
1 ženska srajca z vezanjem iz najfinjšega šifona.

97 kr.
6 parov nogovilec jedne barve ali progaste.

97 kr.
1 dober namizni prt, bel, damasten, ali barvast.

97 kr.
1 moške hlače, varstvo proti mrazu, velike.

97 kr.
1 umetljna pipa iz morske pene s pokrovom.

97 kr.
1 ženska pahljača, fino poslikana modna.

97 kr.
1 bracelet, jako okrašen s kameni.

97 kr.
12 kavinskih žličic iz pravega Londonskega brit. srebra.

97 kr.
1 triclet obleka za dečke ali deklice, hlače in telovnik.

97 kr.
1 moška srajca iz finega šifona, kretona ali oksforda.

97 kr.
3 pare nogovic za ženske, dobre baže.

97 kr.
6 prtličev, belih ali barvastih, damastni uzorec.

97 kr.
1 predposteljna preproga iz jutelblaga, desinovana.

97 kr.
1 smodnik iz pristne morske pene.

97 kr.
1 urna verižica iz umetnega zlata s privezkom.

97 kr.
2 svečnika iz pristnega Londonskega britanija srebra.

97 kr.
3 mizni noži iz pristnega Londonskega britanija srebra.

97 kr.
1 žensko spodnje krilo, pleteno s progami.

97 kr.
1 par elegantnih suknenih čevljev za doma.

97 kr.
1 volnen jopič za moške in ženske.

97 kr.
6 prtličev za brisanje posod iz sivoga platna s prog.

97 kr.
1 žensko ogrinjalo, veliko.

97 kr.
3 žepni robei iz fine Lyonske svile v različnih barvah.

97 kr.
1 prstan z brilantom, ponarejeni kameni.

97 kr.
1 zajemalnica za juho iz prist. Londonskega brit. srebra.

97 kr.
6 francoskih vilic iz prist. Londonskega britanija srebra.

97 kr.
1 volnene hlače (sistem Jägerjev) za moške.

97 kr.
6 otirač, križast uzorec, obrobljene.

97 kr.
1 kasetta s 10 komadi angleških pristnobarvastih žepnih robecv v različnih barvah.

97 kr.
3 šali iz fine volne, v živih barvah z resami.

97 kr.
1 užigalo z mehnično pripravo, da se samo prižge.

97 kr.
1 medaljon, največji facon, s kameni.

97 kr.
6 žlic iz pristnega Londonskega britanija srebra.

97 kr.
1 garnitura: 1 ženski medaljon, 1 par uhanov, 1 prstan iz bronca s smaragdi, 1 par manšetni gumb s patent. zaponko.

Razpošilja se proti poštnemu povzetju; vse neugajajoče blago se zamenja ali pa se denar povrne.

J. H. Rabinowicz, Dunaj, 3. Bezirk, Hintere Wollamtsstrasse Nr. 9.

Žrebanje že o božiču!

KINCSEM SREČKE à 1 gl. **11 srečk 10 gl. samo 10 gl.**

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odtegljajem 20% — 4788 denarnih dobitkov.

(43)

Kincsem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budapešta, Waltnergasse 6.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.